ARALIK

Yazan: Ramazan Turgut - 2 Ocak 2009

Türkçe sözlük "aralık" sözcüğünü şöyle tanımlıyor; "1. İki şey arasındaki açıklık: Penceredeki aralıktan soğuk giriyor. 2. Sıra, vakit, fırsat: O aralık hastayım. 3. Evin iki bölümü ya da iki oda arasındaki dar geçit, geçenek; koridor. 4. (Fizikte) bir sesin bir başka sesten, kalına ya da inceye doğru ayıran uzaklık. 5. Ayak yolu. 6. Yarı açık yarı kapalı: Kapıyı aralık bırak. 7. (Sporda) Toplu beden eğitimlerinde, birbirinin ardı sıra durarak dizilere ayıran derinliğine açıklık. 8. Aralık ayı: Güneş yılının son ayı olup, Kasım'dan sonra ve Ocak'tan önce gelerek 31 gün süren ay…

Zamanı bölümlere ayırıyoruz. Bir bütün olan akışı, kendimizce tanımlamaya çalışıyoruz. Aralık, bu yönüyle bir bitişi bildirirken, yeni yılında muştusunu veriyor. Aralık ayının son haftasında (Yeni yıl) umudu başlar. Güzel dilekler, umutlu beklentiler içine gireriz. Çekilişler düzenlenir, hediyeler alınır…

Güzellikler getirmesini dilemiştik 2008'in. Beklentilerimizin boşa çıktığını söyleyebilirim.

Gazze vahşeti, hepsinin üzerine tüy dikti.

Başta terör, işsizlik, ekonomik koşulların kötüleşmesi, bütün dünyayı etkileyen "Büyük Kriz" olmak üzere bir dizi olumsuzluk üstümüze abandı… Nefes aldırmıyor felek!

10 Aralık'ta, Ankara'da yaşamakta olan Ayten Ablamız bizlerden ayrıldı, gitti… Enver Gökçe'nin yeğeni olan Ayten Ablamız bir dönemin en önemli tanığı idi… Ankara'da, daima açık bir kapımız vardı… Şimdi kapalı. Çok üzülüyorum… Bitmek üzere olan Enver Gökçe çalışmamın büyük bir bölümünü Ayten Ablanın anlattıkları

oluşturuyordu. Kitaplaşmış durumunu göremedi. Bundan böyle, dayı-yeğen bütünleşmiş olarak yaşatılacak bizlerce.

Yaşam öyle bir bileşim ki; acı ile sevinç, doğum ile ölüm sarmal olmuş. “Bir yanımız harman savuruyor, bir yanımız mısır kavuruyor.”

TV kanallarını izliyorum. Sanki bizim dünyamızla ilgileri yok o insanların. Vur patlasın çal oynasın. Hele bir tanesi var ki… Adı “Yemekteyiz.” Arada bir bakıyorum. Sofraya konulanlara söylenen sözler Lale Devrini çağrıştırıyor. Bu insanlar Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin nasıl kurulduğunu, şu anda açlıkla cebelleşen insanların olduğunu sanıyorum hiç düşünmüyorlar. Günlük gazetelerin çoğu da onların ya da onlardan farkı olmayanların fotoğrafları ile dolu.

Kış aylarında orman yanar mı? Ülkemizde yanıyor. Bafra ormanları iki gün yandı. Antalya’da çıkan orman yangını üç gün sürdü. Düğünde, keyif için atılan silahtan çıkan kurşun damadı öldürür mü? Benim ülkemde öldürüyor. Asker göndermek için düzenlenen konvoyda asker adayı ölüyor. Bu acıları önleyemez miyiz?

Yine şehit asker haberleri geliyor Güneydoğu’dan. Değişik illere şehitler gönderildi. İçimizi parçalayan görüntüler TV kanallarından evimizin içine doldu. Çözüm ne zaman? Bu acılar bitmeyecek mi?

Gazze olayına ayrı bir yazıda değineceğim. Şu kadarını söylemek isterim; emperyalizm ile siyonizm bütünleşmiş durumdadır. Bu kavramları beynimizde netleştirmedikçe adımlarımızın ne tarafa gideceğini bilemeyiz.

Mehmet Aydın’ın bir şiiri ile 2008’e veda edip, her şeye rağmen, umutlarımıza sarılarak 2009’a merhaba diyelim, birlikte:

EVRENSEL SİLKİNİŞ

Sönmedi dünyada

Kinin garazın ocakları

Sarılmadı yaralar

Yere inmeli gökler

Yıkılmalı başlarına

Tiranların sarayları

Dinmeli artık

Acıları insanlığın

Yaşam gücü sarmalı gönülleri

Arınmalı ruhlar

Kurutulmalı kökleri

Sonu gelmeyen barbarlığın

Sevince çıkmalı yolların ucu

Ne varsa yıkanmalı kirli kalan

Kardeşlik dostluk paylaşılmalı

Aydınlanmalı kaygılı yüzler

Karmaşalar dağılıp

Çözülmeli denklemler

Dinmeli gözyaşları anaların

Kan pahası ve alkış uğruna

Yükselen kaleler

Yerle bir edilmeli

*   *   *

Osman Bolulu öğretmenimizin Taşovalı'lara selamı var. Hepimizin yeni yılını kutluyor. Eşinin daha iyi olduğunu söyledi.

Hoş ve esen kalınız.

Yorum Ekle

Ramazan Turgut